

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1541. usque ad annum 1546

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118510

§. 19. Lutheri scriptum contra XXXII. Lovaneinsium articulos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66615)

Sec. XVI. *quædam antidota* opponebantur rove
 A.C. 1545. hæresi, quæ in plerisque Sueviæ oppi-
 dis erumpebat, atque antiquos Mani-
 chæorum errores ex parte innovabat.

§. XIX.

*Lutheri scriptum contra XXXII
 Lovaniensium articulos.*

Cochl. p. 311. Pariter Lutherus contra triginta duos
 Bossuet. articulos a Lovaniensibus Theolo-
 Hist. variat. gis propositos Latino ac Germano ser-
 t. i. l. 6. art. mone edidit septuaginta quinque pro-
 34. p. 317. positiones, quas ubique divulgari cura-
 vit, ibidemque præprimis hæc effutire
 ausus est: *Quicquid in Ecclesia Dei doce-
 tur sine Dei Verbo, mendacium & impietas
 est: si idem vero pro articulis fidei statuitur,
 impietas, & hæresis est, cui si quis credit,
 Idololatra Diabolum pro Deo colit, hinc
 ita concludit, septem esse Sacramenta sine ver-
 bo Dei asseritur ab hæreticis, & idololatriæ
 Lovaniensibus. Item, doctrina synagoga
 Lovaniensium de Baptismate est damnanda,
 ut hæretica. Explodenda item est & abo-
 minanda doctrina Nostrorum Lovanien-
 sium in usu Eucharistice, cum sit profana-
 tionis, hæresis, idololatriarum plenissima.
 Item Missam pro defunctis offerri, hæreti-
 cum est & blasphemum, insigniterque menti-
 tur lerna Lovaniensium, esse a Christo insti-
 tutam. Item consutationes Lovaniensium*
 san-

Sanguinariae & incendiariae, pertinent ad Sæcul. XVI, parricidas, non ad eruditionem, quam in A.C. 1545. Sacris Literis prorsus nullam habent, quem quæso articulum hæresis illi consutarent, qui ipsi sunt pleni & distenti innumeris hæresibus, blasphemis & idololatriis? Deinde nihil ex Scripturis, sed omnia ex doctrinis hominum ructant, vomunt, & cacant in Ecclesiam, non suam, sed Dei viventis. Item, ritus ordinandi sacrificos Missales. id est, Crucifixores Christi, est inordinatio Diaboli. Item Matrimonium esse Sacramentum, sine Vero dicitur, & a Magistris Nostrollis in speculo Marcolfi visum est. Item, Cacolyca verius est Ecclesia Papæ & Magistrollorum, Ecclesiæ Christi sanguinaria, adversatrix & vastatrix.

Cum autem Lutherus, primus hic reformationis recens natæ Coriphæus, Tigurinos quoque aggredereetur, hinc illi vicissim in eum calamos suos acuebant, atque in libello pariter Latine ac Germanice conscripto hæc inter cetera Luthero objiciebant: *Prophetae & Apostoli, Dei gloriæ, non privato honori, non suæ pertinaciæ & superbiæ studebant: sed peccatorum salutem querebant unice: Lutherus autem sua quærit, pertinax est, insolentia nimia effertur, & confestim Sathanae tradit, quotquot illius sententiæ non illico subscribere velint, & in omnibus correptionibus suis plurimum maligni spiritus,*
quam

Sæcul. XVI. quam minimum vero amici & paterni inge-
 A.C. 1545. nii deprehenditur.

Enimvero nihil magis furiosum, ni-
 hilque magis efferum excogitari potest,
 quam illud scriptum, quod Lutherus
 hoc anno contra Lovanienses Theolo-
 gos, nec non adversus Sacramentarios
 edidit, unde illius etiam Discipuli non
 nisi pudore suffusi stupenda hujus hære-
 siarchæ deliria legunt; quippe in Lovanienses inturgens nonnunquam histrionem seu scurram agit, sed modo tantopere insulto, atque abjecto id præstitit, ut theses suas miserimis verborum lufibus replens loco *Facultas* diceret *Vaccultas*, loco *Ecclesia Catholica* *Cacolyca* *Ecclesia*, eoquod hisce duobus verbis *Vaccultas* & *Cacolyca* ineptam quamdam allusionem ad vaccas, iniquos & lupos (*) se deprehendisse autumaret. Postea ut consuetudinem, qua Doctores appellari solent *nostri Magistri*, in ludibrium verteret, hinc semper Lovanienses appellabat *Nostrollos*, *Magistrollos*,
 in-

(*) An Lutherus ad verba *iniquos* & *lupos* alludere voluerit, aliorum judicio relinquimus, qui vero linguam Italicam calent, haud difficulter spurcam æquivocationem, quam voci *Catholica* per *ly Cacolyca* Lutherus attribuit, assequi poterit.

insulse existimans, quod ridiculis hisce ^{Sæcul. XVI.}
 diminutivis a se inventis maximum o- ^{A.C. 1545.}
 dium, omniumque contemptum creare
 posset. Ita nempe Lutherus humani-
 tatis oblitus, omnem adeo pudorem
 exuit, ut semetipsum publicæ omnium
 irrisioni exponere non erubesceret, dum-
 modo omnem vindictæ libidinem in
 suos adversarios effrenata petulantia
 evomere posset.

Nec modestius egit Lutherus cum
 Zwinglianis, quamvis & ipsi quosdam
 sectæ suæ articulos adoptassent: cum e-
 nim quamdam Genesis explicationem pu-
 blici juris faceret, ibidem Zwinglium ac
 Oecolampadium accensuit Ario & Mün-
 zero: Anabaptistas vero contulit cum
 idololatriis, qui ex propriis suis com-
 mentis idola sibi effingunt, eaque negle-
 cto Dei verbo adorant. Edidit postmo-
 dum Lutherus succinctam fidei confes-
 sionem, in qua Zwinglii sectatores in-
 sensatos, blasphemos, nullius frugis
 homines & damnatos appellavit, simul-
 que declaravit, quod pro illis preces
 fundere haud amplius liceat: Posthæc
 palam professus est, quod cum illis nec
 ullum in literis, verbis, vel operibus
 commercium habere velit, nisi profi-
 teantur, quod Eucharisticus panis sit
 verum & naturale Corpus Christi Do-
 mini, illudque impii, quin imo ipse
Hist. Eccles. Tom. XXXVIII. Bb etiam

Sæcul. XVI. etiam proditor Judas æque ore fumant
A.C. 1545. ac D. Petrus, ceterique probi fideles.
 Hisce calumniis confidebat, quod tan-
 dem finem imposuisset scandalosis inter-
 pretationibus Sacramentariorum, qui
 omnia ad suum sensum detorquebant.
 Denique declarabat Lutherus, quod om-
 nes pro fanaticis haberet, qui postre-
 mæ fidei suæ confessioni subscribere re-
 nuerent.

§. XX.

*Calvini epistola ad Navarrae Re-
 ginam.*

*Theod. Beza
 in vita Calv.
 hoc ann.
 Inter epist.
 Calv. ep. 62.*

Haud moderatori calamo utebatur
 Calvinus contra duos virtutis, pie-
 tatisque simulatores, qui re tamen ipsa
 nil nisi perditum ac dissolutum homines sub
 disciplinæ sanctioris specie sese in Na-
 varrensis Reginae amicitiam insinuabant,
 eamque fanaticis suis deliriis fascinant.
 Verum forte ambo hi simulatores qua-
 dam scribendi ratione magis moderata,
 nec non argumentis magis solidis sui
 erroris convinci, ipsa vero Regina ad
 veritatis semitam reduci potuisset: at
 Calvini ferocitas neminem magis doci-
 lem reddiderat, Regina vero magis
 magisque exasperaverat, quapropter per
 alios adversus eum quæstas, ipsamet lite-
 ras ad illum perscripsit, in quibus ad-
 versarii sui vehementiæ, ac effrenato
 fu-